

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4603/2022
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Миросављевић, председника већа, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Борис Сарић, адвокат из ..., против туженог Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“, чији је пуномоћник Снежана Кнежевић Бојовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 69/22 од 01.09.2022. године, у седници већа одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 69/22 од 01.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 69/22 од 01.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2040/2021 од 03.06.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.05.2018. до 31.12.2019. године 798,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и 163,00 динара на име обрачунате затезне камате до 31.08.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 15.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одређено је да свака странка сноси своје преостале трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 69/22 од 01.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца и преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова поступка и тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 44.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 18.000,00 динара.

Против решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. став 1. ЗПП као изузетно дозвољеној.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 69/22 од 01.09.2022. године одлучено је о трошковима поступка. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Нема потребе ни за уједначавањем судске праксе, јер трошкови поступка, представљају споредно тражење о којем суд одлучује зависно од процесне ситуације сваког конкретног случаја.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија туженог није дозвољена.

Преиначење другостепеног решења, ревизију не чини дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. ЗПП у вези са чланом 28. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Миросављевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић